

FERÐSLUVANLUKKAN Í OYNDARFIRÐI

Eydna og Rúni í
Billustovu saman við
yngsta soninum, Hanus
Mynd: Álvur Haraldsen

har, sum bilurin fór á sjógv. Tann dagin høvdu sjálvboðin tikið stig til eina lands-umfevnandi leiting, sum var á sjógvi, á landi og í luftini. Hann hevur eftur øllum at døma ligið í teirri 65 metra longu holuni, sum er í gjónni, har sum froskmennirnir ikki fingi leitað, sigur Rúni.

– Vit vóru øll so ómetaliga glað fyri, at Rani varð afturfunnin, men hann var jú deyður. Hvat er tá at gleðast um? Men akkurát tá vóru vit veruliga glað, tí nú sluppu vit undan óvissuni, og kundu fáa loyvi til at jarða hann og harvið hava eitt stað at fara til, sigur Eydna.

Mynd: Privat

Droymdi um sjógvin

At missa ein son í besta blóma er meiningaleyst. Rani ætlaði sær út í verðina at sigla sum maskinmeistari.

– Hann var ikki stórt meiri enn 12 ára gamal, tá hann bað um lærupláss til elektrikara. Hann hevði verið í læru í gott eitt ár hjá JT-

Electric, og áðrenn tað verið í eitt ár á SIT. Harafturat hevði hann verið við línuskipinum, Jákupi B, umframt eitt togt við skúlaskipinum, Georg Stage. Hann treivst væl á sjónum, og verðin lá opin fyri honum, sigur Eydna.

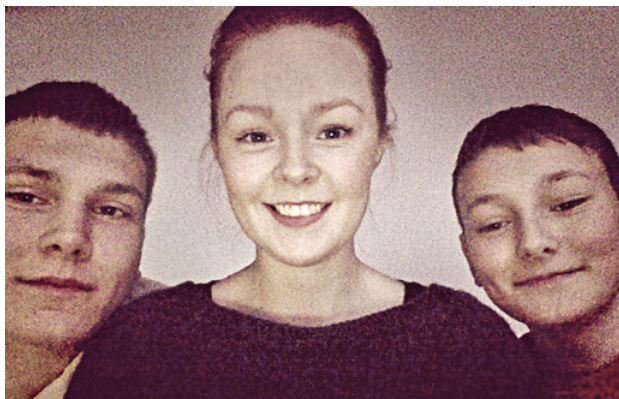
Kundi ikki verið forðað

Eydna og Rúni hava tosað við síni børn um vandan, ið stendst av at koyra ávirkaður og at koyra ov skjótt:

– Ongantið hevur verið neyðugt at skeldað ella hótt við nøkrum, og vit kendu okkum veruliga sannførd um, at Rani hevði skilt álvaran við hesum. Men hesum koma vit ikki nærri. Hvat ið veruliga hendi, verður millum Jens Paula og Rana, tí tað er ikki staðfest, hvør teirra koyrði bilin, tí sambært líkskoðanini bar ikki til at siga, hvør ið koyrði, tí hvørgin teirra hevði sitið í trygdarbelti. Eingin hevði sæð teir. Men upplýsing er tað einasta, ið kann fyrirbyrgja, halda tey bæði.

Svárur saknur

Tað hevur verið ein strævin og tung tíð hjá Eydn, Rúna og børnunum síðani vanlukkuna. Ein ómetaligur svárur saknur hevur tað verið, eins og tað er enn. Ein lívsglaður drongur, stórus og vælvaksin, og hann fylti

Barbara, Rani og Hanus. Barbara fór til Danmarkar undir hægri lesnað stutt eftir vanlukkuna

Mynd: Privat

» **Akkurát tá vóru vit veruliga glað, tí nú sluppu vit undan óvissuni, og kundu fáa loyvi til at jarða hann og harvið hava eitt stað at fara til**

nógv í gerandisdegnum í húskinum.

– Gud viti, hvussu leingi tað fer at vera so ringt, sum tað hevur verið higartil, tað er næstan, sum ein endaleysur saknur, men einaferð fara vit helst at kunna minnst og tosa um Rana við gleði. Tí tær góðu lóturnar hava verið nógv. Helst fara vit

tá eisini at fella gleðistár, tí vit hava havt hann hjá okkum í 20 ár. Um vit ongan drong høvdu havt, høvdu vit heldur ikki verið kedd nú, men var tað nú betur? Nei, vit eru glað um at hava havt Rana hjá okkum í 20 ár, og vit royna av øllum alvi at fóta okkum aftur sum familja, siga Eydna og Rúni.

Tey halda tað vera ringt at siga, hvat kundi byrgt fyri eini vanlukku sum hesari. Meiri sjónligt polití á vegnum hevði munað væl, halda tey.

Tað fer at henda aftur

Hetta er fyrsta árið, at blómutyssi verða lögð fyri Jens Paula og Rana í sambandi við Minningardag teirra deyðu í ferðsluni.

– Tað er altíð onkran annan, tað gongur út yvir, tá vanlukkur henda. Men nú hava vit roynt tað. Tað gekk ikki meira enn ein vika aftaná at Rani var jarðaður, tá var longu enn eitt ungt lív mist orsakað av meiningsleysari koyring. Og tað fer at henda aftur. Tað er gott,

at fokus verður sett á, at tað eru fólk, ið doyggja í fersluni. Vit halda, at tað átti at verið settar minnisplátur upp framvið vegnum, har fólk hava latið lív í ferðsluni, so at til ber at siggja hvønn talan er um, um tað eru fremmandafólk, ið koma framvið, siga Eydna og Rúni at enda.

Rani varð føddur 20. desember og Eydna kom heim við honum frá føðideildini jólaaftan, og hann varð doyptur nýggjársdag í Vágs kirkju. Hann andaðist 28. desember, varð funnin 4. januar, kom úr kapellinum 7. januar og bleiv jarðaður 8. januar. So hesi næstu jólni farauttan iva at verða sera tung at koma ígjøgnum.

eirikur@sosialurin.fo

**Meira mann elskar,
meira syrgir mann, tí sorg
og gleði eru fylgisveinar,
hvør hjá øðrum.**

**Sorg er heimleysur kærleiki,
men sorgin hevur sítt pláss
og tað er í hjartanum,
tí kærleikin vinnur á sorgini.**